

GEBED

TOT DE

ALLERHEILIGSTE MAAGD MARIA,

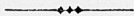
vereerd in haar wonderbeeld

ONDER DEN TITEL VAN

Zoete Lieve Vrouw van den Bosch.

Door een Kath. Priester.

Het beeld is van 1629 te BRUSSEL bewaard, in 1853 27 December in de Cathedraal van ST. JAN hersteld en in 1878 27 December door Z. D. H. Monseigneur A. GODSCHALK in naam van Z. H. Paus, Leo XIII met een gouden kroon versierd, een geschenk van de gezamenlijke Bosschenaren.

's-BOSCH,

W. VAN GULICK.

1882.

OMSCHRIJVING
VAN HET
SALVE REGINA.

Wees gegroet Maria, koningin des hemels en der aarde. Wees gegroet, moeder van barmhartigheid, moeder der ellendigen, en dus mijne moeder. Met alle vrijmoedigheid vlugt ik tot u, neem mij onder uwe bescherming. Wat heb ik te vreezen van eene moeder van barmhartigheid, of liever, wat mag ik van haar niet verhopē? De heilige kerk heeft u dien schoonen naam gegeven, omdat gij in den hemel door uwe voorbede naar welbehagen beschikt over de schatten van Gods oneindige barmhartigheid ten gunste van allen, die gij onder uwe bescherming gelieft te nemen. Geen zondaar gaat verloren, die u aanroept, zijne zonden mogen nog zoo afschuwelijk, nog zoo menigvuldig zijn. Gegroet gij, ons leven, onze hoop. Wijl gij de moeder zijt van God, zijt gij ook de moeder der menschen. In den persoon van Joannes hebt gij van uwen stervenden Zoon ons voor uwe kinderen aangenomen.

In God hadden wij eenen vader van barmhartigheid, maar er ontbrak ons nog eene moeder van barmhartigheid en die

roemrijke eigenschap komt u toe. Dat be-
moedigt mij, dat doet mij met de gansche
kerk vol betrouwen u toeroepen: Wees
gegroot, Maria, onze hoop! Tot u roepen
wij, ballingen, kinderen van Eva, gebannen
uit het paradijs des hemels. Eva heeft ons
in het verderf gestort en in den dood, maar
u heeft God uitverkoren om de schade te
herstellen, die ons door de eerste vrouw
was toegebracht. Gij geneest, die door
haar gewond zijn, gij behoudt, die door
haar verloren waren. Tot u verzuchten
wij, kermende en weenende in dit dal van
tranen. Wij zijn beladen met zoo vele
zonden en schulden, geknakt en neêrge-
slagen door allerlei ellenden en weder-
waardigheden. Wij hebben een zwak lig-
chaam, dat altijd overhelt tot het verbodene;
wij leven midden in eene gevaarlijke wereld;
voortdurend worden wij door den duivel be-
vochten; onophoudelijk zijn wij in gevaar van
te zondigen en van verloren te gaan. Maria,
sla uwe oogen van mededoogen op ons neder.

Wij hebben een éénigen middelaar
en voorspreker bij den Vader in Jesus
Christus, zijnen eenigen beminden Zoon,
maar er ontbrak ons nog eene voorspreekster
bij dien voorspreker, want deze is ook
onze regter. Gij, o zoete moeder, zijt het,
die God uitverkoren, en die hij van de
aarde met ligchaam en ziel ten hemel op-
genomen heeft, opdat gij onophoudelijk
uwe bemiddeling ten onzen gunste zoudet
aanwenden.

Met liefde en betrouwen kniel ik als een geloovig kind van geloovige voorvaderen hier vóór uw wonderbeeld neder; vóór datzelfde beeld, waarvóór onze katholieke voorouders zoo vele eeuwen (van 1381) neerknielden om troost en hulp af te smeeken in hunne geestelijke en tijdelijke rampen; vóór datzelfde beeld, wiens vereering God op eene schitterende wijze heeft goedgekeurd door de menigvuldige mirakelen, die hij ten gunste van getrouwe vereerders hier ter stede verrigt heeft 1).

O verhevene koningin en medelijdende moeder, met een benaauwd hart verzucht ik tot u. Ik bid en smeek u, verleen mij door uwe voorspraak de gunst, die ik u hier van daag kom vragen. (*Noem dezelve*).

Wees mijne verzoenster bij God, den hemelschen Vader, wiens allerliefste dochter gij zijt, bij God den Zoon, wiens moeder gij zijt, en die u niets kan weigeren, bij God den heiligen Geest, wiens waardigste en teerbeminde bruid gij zijt.

Let niet, o, onbevlekt ontvangene moedermaagd, op mijne menigvuldige zonden, maar op den nood, waarin ik mij bevind, niet op de straffen, die ik verdiend heb, maar op de benaauwdheid, waarin ik verkeer, op de gevaren, die mij omgeven.

---

1) Pater Zylius verzekert, dat er meer dan honderd dooden weer in het leven terug gekomen zijn. Ophovius, zesde bisschop van 's-Bosch, getuigt, dat de schrijver, die deze mirakelen verhaalt, ten hoogste geloofwaardig is en uit echte bronnen geput heeft.

Behoud door uwe vermogende hulp, die anders verloren zullen gaan; ondersteun, die anders zullen bezwijken; troost en beur op, die van iedereen verlaten zijn, die op het punt zijn van in wanhoop te vallen.

Mijne zoete moeder, tot wie zal ik in mijne wederwaardigheden mijne toevlugt nemen? Ik kom tot u als een kind tot zijne moeder, wanneer vader vergramd is.

Ik zeg tot u: gij zijt de oorzaak onzer blijdschap, de behoudenis der zieken, de toevlugt der zondaren, de troosteres der bedrukten, de bijstand der christenen, de koningin der maagden.

O allerheiligste maagd, gij kunt mij helpen; want God heeft u in den hemel alle magt gegeven. Ééne verzuchting van uw maagdelijk hart ten gunste van den zondaar is vermogender dan de gebeden der overige heiligen.

Gij wilt mij helpen, want gij zijt vol liefde tot de menschen, vooral tot de zondaars. Moeder zijnde van Jesus Christus, die naar de menschheid onze broeder geworden is, zoo zijt gij ook mijne moeder geworden. Gij hebt zoo vele anderen, die zondaars waren even als ik, ook wel geholpen. Gij hebt voor zondaars, die God lasterden, een waar berouw en eene opregte bekeering verkregen; gij hebt moordenaars tot de heiligheid hervormd; gij hebt van ongeloofigen verdedigers der ware godsdienst gemaakt; gij hebt aan ontuchtigen de deugd van kuischheid bezorgd; gij

hebt uit de klauwen des duivels verlost, die zich aan hem hadden overgegeven; gij hebt aan wanhopenden de hoop van vergeving hunner zonden, de vaste hoop van zaligheid ingestort.

Niets, o, magtige koningin van hemel en van aarde, is voor u onmogelijk. Ach, wil ook mij helpen. Ik ben geschapen van denzelfden God, verlost door hetzelfde dierbaar bloed, gij zijt zoowel mijne moeder, mijne voorspreekster als van zoo vele anderen. Gij zijt nog dezelfde die gij altijd waart. Uwe liefde, uwe barmhartigheid, uwe bereidvaardigheid is niet verminderd. Waarom zoudt gij mij dan niet bijstaan? Is ooit een zondaar van u verstooten geworden? Lieve moeder, red mij in dit leven, red mij in mijnen doodstrijd; red mij in de eeuwigheid; vertoon mij na deze ballingschap uwen lieven zoon, niet in hoedanigheid van een beleedigden regter, maar van een beminnelijken zaligmaker.

Moeder van goedheid! Moeder van goeder-tierenheid! Zachtaardige, zoete maagd en moeder Gods Maria, heb medelijden met mij. Ik zal geen ondankbaar kind meer zijn; ik beloof het u, nu meen ik het opregt; ik zal uwen lieven Zoon niet meer beleedigen zoo als voor dezen; ik zal er mij op toe gaan leggen om, geholpen door uwe voorspraak, met Gods genade uwe deugden na te volgen. Ik zal toonen, dat ik uw kind ben; toon gij dan ook, o, Maria, dat gij mijne zoete Moeder zijt. Amen.

Imprimatur.

*Datum in Haaren,
8 Augusti 1882.*

J. CUIJTEN,
Libr. Cens.

